

Nehemjáš

¹ Slova Nehemiáše syna Chachaliášova. I stalo se měsíce Kislev léta dvacátého, když jsem byl na hradě Susan, ² Že přišel Chanani, jeden z bratří mých, s některými muži z Judstva. Kterýchžto vzeptal jsem se na Židy, na ostatky pozůstalé z zajetí a na Jeruzalém. ³ I řekli mi: Ostatkové ti, kteříž pozůstali z zajetí tam v té krajině, jsou u velikém nátisku a v pohanění, nadto i zed Jeruzalémská rozbořena jest, a brány jeho ohněm zkaženy. ⁴ Kterážto slova když jsem uslyšel, sedna plakal jsem a kvílil za několik dní, a postil jsem se, i modlil před Bohem nebeským. ⁵ A řekl jsem: Prosím, Hospodine Bože nebeský, silný, veliký a hrozný, ostríhající smlouvy a milosrdenství těm, jenž tě milují, a ostríhají přikázání tvých, ⁶ Budiž, prosím, ucho tvé nakloněné, a oči tvé otevřené, abys slyšel modlitbu služebníka svého, kterouž já se modlím před tebou nyní dnem i nocí za syny Izraelské, služebníky tvé, a vyznávám hříchy synů Izraelských, jimiž jsme hřešili proti tobě. Já také i dům otce mého hřešili jsme. ⁷ Zpronevěřili jsme se tobě, a neostříhali jsme přikázání a ustanovení a soudů, kteréž jsi vydal skrze Mojžíše služebníka svého. ⁸ Budiž pamětliv, prosím, na slovo, kteréž jsi přikázal Mojžíšovi služebníku svému, řka: Vy přestoupíte, já pak rozptýlím vás mezi národy. ⁹ Ale když se obrátíte ke

mně, a budete ostříhati příkázání mých, a plniti je, by pak někteří z vás až na kraj světa zahrání byli, i odtud shromáždím je, a přivedu je zase na místo, kteréž jsem vyvolil, aby tam přebývalo jméno mé. ¹⁰ Však tyto jsou služebníci tvoji a lid tvůj, kteréž jsi vykoupil mocí svou převelikou, a rukou svou přesilnou. ¹¹ Prosím, ó Hospodine, nechť jest nakloněné ucho tvé k modlitbě služebníka tvého, a k modlitbě služebníků tvých, kteříž žádají báti se jména tvého, a dej šťastný prospěch, prosím, služebníku svému dnes, nakloně k němu lítostí člověka toho. Já pak byl jsem šejnkéřem královským.

2

¹ Tedy stalo se měsíce Nisan léta dvacátého Artaxerxa krále, když víno stálo před ním, že vzav víno, podal jsem ho králi. Nebýval jsem pak smuten před ním. ² Pročež mi řekl král: Proč obličej tvůj smutný jest, poněvadž nestůněš? Jiného není, než sevření srdce. Pročež ulekl jsem se velmi velice. ³ A řekl jsem králi: Král na věky buď živ. Kterak nemá býti smutný obličej můj, když město to, kdež jsou hrobové otců mých, zpuštěno jest, a brány jeho ohněm zkaženy? ⁴ Opět mi řekl král: Ěeho žádáš? Mezi tím modlil jsem se Bohu nebeskému. ⁵ Potom řekl jsem králi: Zdá-liť se za dobré králi, a jestliže má lásku služebník tvůj u tebe, žádám, abys mne poslal do Judstva, do města, kdež jsou hrobové otců mých, abych je zase vystavěl. ⁶ Ještě mi řekl

král (královna pak seděla podlé něho): Dlouho-li budeš na té cestě, a kdy se zas navrátíš? I líbilo se to králi, a propustil mne, hned jakž jsem mu oznámil jistý čas. ⁷ Zatím řekl jsem králi: Vidí-li se za dobré králi, nechť mi dadí listy k vývodám za řekou, aby mne provedli, až bych přišel do Judstva, ⁸ Tolikéž psání k Azafovi, vladaři lesu královského, aby mi dal dříví na trámy, k branám paláce, při domě Božím, a ke zdem městským, a k domu, do něhož bych vjíti mohl. I dal mi král vedlé štědré ruky Boha mého ke mně. ⁹ Tedy přišed k vývodám za řekou, dal jsem jim psání královské. Poslal pak byl se mnou král hejtmany vojska a jezdcé. ¹⁰ To když uslyšel Sanballat Choronský, a Tobiáš služebník Ammonitský, velmi je to mrzelo, že přišel člověk, kterýž by obmýšlel dobré synů Izraelských. ¹¹ A tak přišed do Jeruzaléma, pobyl jsem tam za tři dni. ¹² V noci pak vstal jsem, a kolikosi mužů se mnou, a neoznámil jsem žádnému, co mi dal Bůh můj v srdce, abych činil v Jeruzalémě, aniž jsem měl hovada jakého s sebou, kromě hovádka, na němž jsem jel. ¹³ I vyjel jsem branou při údolí v noci k studnici drakové a k bráně hnojné, a ohledoval jsem zdi Jeruzalémských, kteréž byly pobořené, a bran jeho zkažených ohněm. ¹⁴ Odtud jsem jel k bráně studničné, a k rybníku královskému, kdež nebylo brodu hovádku, na němž jsem jel, aby přejíti mohlo. ¹⁵ Pročež bral jsem se zhůru podlé potoka v noci, a ohledoval jsem zdi. Odkudž vraceje se, vjel jsem branou při údolí, a tak jsem

se navrátil. ¹⁶ Ale knížata nic nevěděli, kam jsem jezdil, a co jsem činil; nebo jsem Židům, ani kněžím, ani přednějším, ani knížatům, ani jiným úředníkům až do té chvíle neoznámil. ¹⁷ Protož řekl jsem jim: Vy vidíte, v jakém jsme zlém, a Jeruzalém zpuštěný, a brány jeho ohněm zkaženy. Podtež, a stavějme zed Jeruzalémskou, abychom nebyli více v pohanění. ¹⁸ A když jsem jim oznámil, že pomoc Boha mého jest se mnou, ano i slova králova, kteráž ke mně mluvil, teprv řekli: Přičiňmež se a stavějme. I posilnili rukou svých k dobrému. ¹⁹ Což když uslyšel Sanballat Choronský, a Tobiáš služebník Ammonitský, a Gesem Arabský, posmívali se, a utrhalí nám, pravíce: Což to děláte? Co se králi protivíte? ²⁰ Jimž odpovídaje, řekl jsem: Bůh nebeský, tent nám dá prospěch, a my služebníci jeho přičiníce se, stavěti budeme, vy pak nemáte žádného dílu, ani práva, ani památky v Jeruzalémě.

3

¹ Tedy povstal Eliasib, kněz nejvyšší, a příbuzní jeho kněží, a stavěli bránu bravnou, (tíť jsou ji vystavěli, a zavěsili vrata její, až k věži Mea vystavěli ji), až k věži Chananeel. ² A podlé něho stavěli muži Jerecha, též podlé něho stavěl Zakur syn Imrův. ³ Bránu pak rybnou stavěli synové Senaa. Ti položili trámy její, a vstavili vrata její s zámky i závory jejími. ⁴ Podlé těch také opravoval Meremot syn Uriáše, syna Kózova, a podlé nich opravoval Mesullam syn Berechiáše, syna Mesezabelova,

a podle těch opravoval Sádoch syn Baanův. ⁵ A podle nich opravovali Tekoitští. Ale ti, kteříž byli znamenitější z nich, nepodklonili šíje své k dílu pána svého. ⁶ Bránu pak starou opravovali Joiada syn Paseachův, a Mesullam syn Besodiášův. Ti položili trámy její a vstavili vrata její s zámky a závorami jejími. ⁷ Podle nich opravoval Melatiáš Gabaonitský, a Jádon Meronotský, muži z Gabaon a z Masfa, až k stolici knížecí z této strany řeky. ⁸ Podle nich pak opravoval Uziel syn Charhaiášův s zlatníky, a podle něho opravoval Chananiáš, syn apatekářův. A nechali Jeruzaléma až do zdi široké. ⁹ Dále podle nich opravoval Refaiáš syn Churův, hejtman nad polovicí kraje Jeruzalémského. ¹⁰ A podle nich opravoval Jedaiáš Charumafův proti domu svému. Podle něhož opravoval Chattus syn Chasabneiášův. ¹¹ Druhý pak díl opravoval Malkiáš syn Charimův, a Chasub syn Pachat Moábův, a věži Tannurim. ¹² Podle něhož opravoval Sallum syn Lochesův, hejtman nad polovicí kraje Jeruzalémského, se dcerami svými. ¹³ Bránu při údolí opravil Chanun s obyvateli Zanoé. Oni ji stavěli, a vstavili vrata její s zámky i závorami jejími, a zdi na tisíc loket až do brány hnojné. ¹⁴ Bránu pak hnojnou opravil Malkiáš syn Rechabův, hejtman kraje Betkarem. On ji ustavěl, a vstavil vrata s zámky i závorami jejími. ¹⁵ Bránu pak studnice opravoval Sallun syn Kolchozův, hejtman kraje Masfa. On ji vystavěl a přikryl ji, a vstavil vrata její s zámky i závorami jejími, a zed rybníka Selach, od

zahrady královské až k stupňům sstoupajícím z města Davidova. ¹⁶ Za ním opravoval Nehemiáš syn Azbukův, hejtman nad polovici kraje Betsur, až naproti hrobům Davidovým, a až k rybníku udělanému, až k domu silných. ¹⁷ Za ním opravovali Levítové, Rechum syn Báni, podle něhož opravoval Chasabiáš, hejtman nad polovicí kraje Ceily s krajem svým. ¹⁸ Za ním opravovali bratři jejich, Bavai syn Chenadadův, hejtman nad polovicí kraje Ceily. ¹⁹ Podle něho pak opravoval Ezer syn Jesua, hejtman Masfa, díl druhý naproti, kudyž se chodí k skladu zbroje Mikzoa. ²⁰ Za ním rozhorliv se, opravoval Báruch syn Zabai, díl druhý od Mikzoa až ke dveřům domu Eliasiba, kněze nejvyššího. ²¹ Za ním opravoval Meremot syn Uriáše, syna Kózi, díl druhý ode dveří domu Eliasibova až do konce domu jeho. ²² Za ním opravovali kněží, kteříž bydlili v rovině. ²³ Za ním opravoval Benjamin a Chasub proti domům svým. Za ním opravoval Azariáš syn Maaseiáše, syna Ananiášova vedlé domu svého. ²⁴ Za ním opravoval Binnui syn Chenadadův díl druhý, od domu Azariášova až do Mikzoa a až k úhlu. ²⁵ Pálal syn Uzai proti Mikzoa a věži vysoké, kteráž vyhlédala z domu králova, jenž byla v placu u žaláře. Za ním Pedaiáš syn Farosův. ²⁶ Netinejší pak, jenž bydlili v Ofel, až naproti bráně vodné k východu, a věži vysoké. ²⁷ Za ním opravovali Tekoitští díl druhý, naproti věži veliké a vysoké, až ke zdi při Ofel. ²⁸ Od brány koňské opravovali kněží, jeden každý naproti domu svému. ²⁹ Za tím

opravoval Sádoch syn Immerův naproti domu svému. Za ním pak opravoval Semaiáš syn Sechaniášův, strážný brány východní. ³⁰ Za ním opravoval Chananiáš syn Selemiášův, a Chanun syn Zalafův šestý, díl druhý. Za ním opravoval Mesullam syn Berechiášův proti pokoji svému. ³¹ Za ním opravoval Malkiáš syn zlatníkův až k domu Netinejských a kupců, naproti bráně Mifkad, až do paláce úhlového. ³² A mezi palácem úhlovým až do brány bravné opravovali zlatníci a kupci.

4

¹ I stalo se, když uslyšel Sanballat, že stavíme zed, rozpálil se hněvem, a rozzlobiv se velmi, posmíval se Židům. ² Nebo mluvil před bratřími svými a před vojskem Samařským, řka: Co ti bídí Židé berou před sebe? Tak-liž mají býti zanecháni? Což budou obětovati? Za jeden-liž den to dodělají mají? Také-liž i kamení z hromad rumu křísiti budou, kteréž spáleno jest? ³ Tobiáš pak Ammonitský podlé něho řekl: Nechat stavějí, však liška přiběhna, prorazí zed jejich kamennou. ⁴ Slyš, ó Bože náš, že jsme v pohrdání, a obrať pohanění jejich na hlavu jejich, a dej je v loupež v zemi, do níž by zajati byli. ⁵ A nepřikrývej nepravosti jejich, a hřích jejich od tváři tvé ať není shlazen, proto že jsou tě popouzeli v stavitelích. ⁶ A tak stavěli jsme tu zed, a spojili všecku až do polu, a měl lid srdce k tomu dílu. ⁷ Což když uslyšel Sanballat, a Tobiáš a Arabští, Ammonitští i Azotští, že by

na dyl přibývalo zdi Jeruzalémské, a že se již byly počaly mezery zavíratí, rozpálili se hněvem velice. ⁸ Protož spuntovali se všickni společně, aby táhli k boji proti Jeruzalému a aby jemu překážku učinili. ⁹ (My pak modlili jsem se Bohu svému, a postavili jsme stráž proti nim ve dne i v noci, bojíce se jich. ¹⁰ Nebo řekli Judští: Zemlelať jest síla nosičů, a rumu ještě mnoho jest, neodolalíť bychom jim, stavějíce zed.) ¹¹ Anobrž i řekli nepřátelé naši: Nezvědíť, ani spatří, až vpadneme mezi ně, a pomordujeme je, aneb zastavíme to dílo. ¹² Když pak přišli Židé, kteříž s nimi bydlili, a pravili nám na desetkrát: Mějte pozor na všechna místa, kudyž se chodí k nám: ¹³ Tedy postavil jsem na dolních místech za zdí, i na místech příkrých, a osadil jsem lidem po čeledech s meči, s kopími a lučišti jejich. ¹⁴ A když jsem to spatřil, vstana, řekl jsem k přednějším a knížatům i k jinému lidu: Nebojte se jich, ale na Pána velikého a hrozného pamatujte, a bojujte za bratří své, za syny své a dcery své, za manželky své a domy své. ¹⁵ I stalo se, když uslyšeli nepřátelé naši, že jest nám to oznámeno, tožť Bůh rozptýlil radu jejich, a my navrátili jsme se všickni ke zdem, každý k dílu svému. ¹⁶ Ale však od toho dne polovice služebníků mých dělali, a polovice jich držela kopí, pavézy a lučiště, a pancíře, a knížata stála za vsí čeledí Judskou. ¹⁷ Ti také, kteříž dělali na zdi, i nosiči břemen, i nakladači, každý jednou rukou dělal, a v druhé držel braň. ¹⁸ Z těch pak, kteříž stavěli, měl jeden každý meč svůj

připásaný na bedrách svých, a tak stavěli, a trubač stál podlé mne. ¹⁹ Nebo jsem řekl k přednějším a knížatům i k jinému lidu: Dílo veliké a široké jest, a my porůznu jsme na zdi, podál jeden od druhého. ²⁰ Na kterém byste koli místě uslyšeli hlas trouby, tu se shromažďte k nám. Bůh náš bude bojovati za nás. ²¹ A tak my dělali jsme dílo, a polovice jich držela kopí od svitání až do soumraku. ²² Tehdáž také řekl jsem lidu: Každý s služebníkem svým nocuj u prostřed Jeruzaléma, ať je máme k stráži v noci, a ve dne k dílu. ²³ Pročež i já, i bratří moji, i služebníci moji, i strážní, kteříž chodí za mnou, nebudeme svláčeti oděvu svého. Žádný ho nesloží, leč u vody.

5

¹ Byl pak pokřik veliký lidu i žen jejich na bratří jich Židy. ² Nebo někteří pravili: Synů a dcer máme tak mnoho, že za ně obilé jednáme, abychom jísti a živi býti mohli. ³ Jiní opět pravili: Pole svá i vinice své, a domy své zzastavovati musíme, abychom obilé jednati mohli v hladu tomto. ⁴ Jiní ještě pravili: Musíme vypůjčiti peněz, abychom dali plat králi, na svá pole i vinice své, ⁵ Ješto aj, jakož tělo bratří našich, tak těla naše, jakož synové jejich, tak i synové naši. A však my musíme podrobovati syny své a dcery své v službu, a některé již ze dcer našich podrobeny jsou, a nemůžeme s nic býti, poněvadž pole naše a vinice naše drží jiní. ⁶ Protož rozhněval jsem se velmi, když jsem

slyšel křik jejich a slova taková. ⁷ I uložil jsem v srdci svém, abych domlouval přednějším a knížatům, řka jim: Vy jste ti, jenž obtěžujete jeden každý bratra svého. I svolal jsem proti nim shromáždění veliké. ⁸ A řekl jsem jim: My vyplacujeme bratří své Židy, kteříž prodáni byli pohanům, podlé možnosti naší. Což vy zase prodávati máte bratří vaše, anobrž což je sobě prodávati budete? Kterížto umkli a nenalezli odpovědi. ⁹ Řekl jsem dále: Není to dobře, což děláte. Zdali v bázni Boha našeho nemáte choditi raději než v pohanění pohanů, nepřátel našich? ¹⁰ I já také s bratřími svými a s služebníky svými mohl bych bráti od nich peníze aneb obilí, a však odpusťme jim medle ten dluh. ¹¹ Navraťte jim, prosím, ještě dnes pole jejich, vinice jejich, zahrady olivové jejich i domy jejich, i ten stý díl peněz, obilí, vína i oleje, kterýž od nich běrete. ¹² Odpověděli: Navrátíme, aniž čeho od nich vyhledávati budeme; tak učiníme, jakž ty pravíš. Tedy svolav kněží, zavázal jsem je přísahou, aby tak učinili. ¹³ Vytrásl jsem také podolek svůj, a řekl jsem: Tak vytřes Bůh každého muže, kdož by nenaplnil slova tohoto, z domu jeho, z úsilí jeho, a tak buď vytřesený a prázdný. I řeklo všecko shromáždění: Amen, a chválili Hospodina. I učinil lid tak. ¹⁴ Anobrž také ode dne, v němž jsem postaven, abych byl vývodou jejich v zemi Judské, od léta dvacátého až do léta třicátého druhého Artaxerxa krále, za dvanácte let, ani já ani bratří moji pokrmu knížecího jsme nejedli,

¹⁵ Ješto vývodové prvnější, kteříž byli přede mnou, obtěžovali lid, berouce od nich chléb a víno mimo čtyřidceti lotů stříbra. Nadto i služebníci jejich ssužovali lid, čehož jsem já nečinil, boje se Boha. ¹⁶ Alebrž také i při opravování zdi pracoval jsem, aniž jsme skupovali rolí, ano i všickni služebníci moji byli tu shromážděni k dílu. ¹⁷ Přesto Židé a knížat půl druhého sta osob, a kteříž přicházeli k nám z národů okolních, jídali u stolu mého. ¹⁸ Pročež strojívalo se toho na každý den jeden vůl, šest ovec výborných, též i ptáci byli mi strojeni, a v jednom z desíti dnů všelijakého vína dávalo se dosti. Však s tím se vším pokrmu knížecího nežádal jsem, nebo těžká poroba vzložena byla na lid ten. ¹⁹ Budiž pamětliv na mne, Bože můj, k dobrému, což jsem pak koli činil při lidu tomto.

6

¹ I stalo se, když uslyšel Sanballat a Tobiáš, a Gesem Arabský i jiní nepřátelé naši, že bych vystavěl zed, a že nezůstalo v ní mezery, ačkoli jsem ještě až do toho času nevstavil vrat do bran, ² Že poslal Sanballat a Gesem ke mně, řka: Přid, a rozmluvíme spolu ve vsi na rovinách Ono. Ale oni mé zlé obmýšleli. ³ Takž jsem poslal k nim posly, řka: Dílo veliké dělám, protož nemohu odjít. Což se má meškati dílo, když bych je opustě, k vám sjíti měl? ⁴ I posílali ke mně na týž způsob čtyřikrát, a odpověděl jsem jim týmiž slovy. ⁵ Potom poslal ke mně Sanballat na tentýž způsob po páté služebníka

svého s listem otevřeným. ⁶ V kterémž bylo psáno: Slyší se mezi národy, jakž Gasmu praví, že ty a Židé myslíte se zprotiviti, a že ty proto staviš zed, abys králem jejich byl, jakž se to dokoná. ⁷ Také žes i proroky postavil, aby hlásali o tobě v Jeruzalémě, řkouce: Král v Judstvu. Nyní tedy uslyší král ty věci. Protož přid', a poradíme se spolu. ⁸ Tedy poslal jsem k němu, řka: Neníť toho nic, což ty pravíš, ale sám sobě to vymýšlíš. ⁹ Nebo všickni ti nás ustrašiti se snažovali, myslíce: Oslábnou ruce jejich při díle, a nedokoná se to. Ale však ty, ó Bože, posilň rukou mých. ¹⁰ A když jsem všel do domu Semaiáše syna Delaiášova, syna Mehetabelova, kterýž se byl zavřel, řekl mi: Sejděme se do domu Božího, do vnitřku chrámu, a zavřeme dvěře chrámové; nebo přijdou, chtěc tě zamordovati. A to v noci přijdou, aby tě zamordovali. ¹¹ Jemuž jsem řekl: Takový-liž by muž, jako jsem já, utíkati měl? Aneb kdo jest tak, jako jsem já, ješto by vejda do chrámu, živ byl? Nevejduť. ¹² I poznal jsem, a aj, Bůh neposlal ho, ale proroctví to mluvil proti mně, že ho Tobiáš a Sanballat byli ze mzdy najali. ¹³ Proto pak ze mzdy byl najat, abych já ustrašen jsa, učinil to a zhřešil, aby mi to bylo u nich k zlé pověsti, čímž by mi utrhal. ¹⁴ Budiž pamětliv, můj Bože, na Tobiáše a Sanballata, podlé těch skutků jejich, i na Noadii prorokyni, a na jiné proroky, kteříž strašili mne. ¹⁵ A tak dodělána jest zed ta pětmecítmého dne měsíce Elul v padesáti a dvou dnech. ¹⁶ To když uslyšeli všickni nepřátelé

naši, a viděli všickni národové, kteříž byli vůkol nás, ulekli se velmi; nebo poznali, že od Boha našeho působeno bylo dílo to. ¹⁷ Také v těch dnech i listy často posílali přednější Judští k Tobiášovi, tolikéž od Tobiáše docházely k nim. ¹⁸ Nebo mnozí v Judstvu měli s ním přísahu, proto že byl zetěm Sechaniáše syna Arachova, a Jochanan syn jeho pojal byl dceru Mesullama syna Berechiášova. ¹⁹ K tomu i dobré činy jeho vypravovali přede mnou, a řeči mé vynášeli k němu. Listy pak posílal Tobiáš, aby mne ustrašil.

7

¹ A když byla dostavena zed, a zavěsil jsem vrata, a ustanoveni byli vrátní i zpěváci i Levítové, ² Poručil jsem Chananovi bratru svému, a Chananiášovi hejtmanu hradu Jeruzalémského, (proto že on byl muž věrný a bohabojný nad mnohé), ³ A řekl jsem jim: Necht' nebývají otvírány brány Jeruzalémské, až obejde slunce, a když ti, jenž tu stávají, zavrou brány, vy ohledejte. A tak postavil jsem stráž z obyvatelů Jeruzalémských, každého v stráži jeho, a každého naproti domu jeho. ⁴ Město pak to bylo široké a veliké, ale lidu málo v ohradě jeho, a domové nebyli vystaveni. ⁵ Protož dal mi to Bůh můj v srdce mé, že jsem shromáždil přednější, a knížata i lid, aby byli vyčteni podle pořádku rodů. I nalezl jsem knihu o rodu těch, kteříž se byli prvé přestěhovali, a našel jsem v ní napsáno: ⁶ Tito jsou lidé té krajiny, kteříž šli z zajetí a přestěhování toho, jakž je byl přestěhoval

Nabuchodonozor král Babylonský, a navrátili se do Jeruzaléma a do Judstva, jeden každý do města svého. ⁷ Kteříž přišli s Zorobábelem, s Jesua, s Nehemiášem, Azariášem, Raamiášem, Nachamanem, Mardocheem, Bilsanem, Misperetem, Bigvajem, Nechumem, Baanou, počet mužů z lidu Izraelského: ⁸ Synů Farosových dva tisíce, sto sedmdesát dva; ⁹ Synů Sefatiášových tři sta sedmdesát dva; ¹⁰ Synů Arachových šest set padesát dva; ¹¹ Synů Pachat Moábových, synů Jesua a Joábových, dva tisíce, osm set a osmnáct; ¹² Synů Elamových tisíc, dvě stě padesát čtyři; ¹³ Synů Zattuových osm set čtyřiceti pět; ¹⁴ Synů Zakkai sedm set a šedesát; ¹⁵ Synů Binnui šest set čtyřiceti osm; ¹⁶ Synů Bebai šest set dvaceti osm; ¹⁷ Synů Azgadových dva tisíce, tři sta dvamecítma; ¹⁸ Synů Adonikamových šest set šedesáte sedm; ¹⁹ Synů Bigvai dva tisíce, šedesáte sedm; ²⁰ Synů Adinových šest set padesát pět; ²¹ Synů Aterových z Ezechiáše devadesát osm; ²² Synů Chasumových tři sta dvaceti osm; ²³ Synů Bezai tři sta dvaceti čtyři; ²⁴ Synů Charifových sto a dvanáct; ²⁵ Synů Gabaonitských devadesát pět; ²⁶ Mužů Betlémských a Netofatských sto osmdesát osm; ²⁷ Mužů Anatotských sto dvaceti osm; ²⁸ Mužů Betazmavetských čtyřiceti dva; ²⁹ Mužů Kariatjeharimských, Kafirských a Berotských sedm set čtyřiceti a tři; ³⁰ Mužů Ráma a Gabaa šest set dvaceti jeden; ³¹ Mužů Michmas sto dvaceti dva; ³² Mužů z Bethel a Hai sto dvaceti tři; ³³ Mužů z Nébo druhého

padesáte dva; ³⁴ Synů Elama druhého tisíc, dvě stě padesát čtyři; ³⁵ Synů Charimových tři sta dvadceť; ³⁶ Synů Jerecho tři sta čtyřiceti pět; ³⁷ Synů Lodových, Chadidových a Onových sedm set dvadceť jeden; ³⁸ Synů Senaa tři tisíce, devět set a třiceti. ³⁹ Kněží: Synů Jedaiášových z domu Jesua devět set sedmdesát tři; ⁴⁰ Synů Immerových tisíc, padesát dva; ⁴¹ Synů Paschurových tisíc, dvě stě čtyřiceti sedm; ⁴² Synů Charimových tisíc a sedmnáct. ⁴³ Levitů: Synů Jesua a Kadmiele, synů Hodevášových sedmdesát čtyři. ⁴⁴ Zpěváků: Synů Azafových sto čtyřiceti osm. ⁴⁵ Vrátných: Synů Sallumových, synů Aterových, synů Talmonových, synů Akkubových, synů Chatita, synů Sobai, sto třiceti osm. ⁴⁶ Netinejských: Synů Zicha, synů Chasufa, synů Tabbaot, ⁴⁷ Synů Keros, synů Sia, synů Fadon, ⁴⁸ Synů Lebana, synů Chagaba, synů Salmi, ⁴⁹ Synů Chanan, synů Giddel, synů Gachar, ⁵⁰ Synů Reaia, synů Rezin, synů Nekoda, ⁵¹ Synů Gazam, synů Uza, synů Paseach, ⁵² Synů Besai, synů Meunim, synů Nefisesim, ⁵³ Synů Bakbuk, synů Chakufa, synů Charchur, ⁵⁴ Synů Bazlit, synů Mechida, synů Charsa, ⁵⁵ Synů Barkos, synů Sisera, synů Tamach, ⁵⁶ Synů Neziach, synů Chatifa, ⁵⁷ Synů služebníků Šalomounových, synů Sotai, synů Soferet, synů Ferida, ⁵⁸ Synů Jaala, synů Darkon, synů Giddel, ⁵⁹ Synů Sefatiášových, synů Chattil, synů Pocheret Hazebaim, synů Amon, ⁶⁰ Všech Netinejských a synů služebníků Šalomounových

tři sta devadesát dva. ⁶¹ Tito také byli, kteříž vyšli z Telmelach a Telcharsa: Cherub, Addon a Immer. Ale nemohli prokázati rodu otců svých a semene svého, že by z Izraele byli. ⁶² Synů Delaiášových, synů Tobiášových, synů Nekodových šest set čtyřiceti dva. ⁶³ A z kněží: Synové Chabaiášovi, synové Kózovi, synové Barzilai toho, kterýž pojav sobě z dcer Barzilai Galádského manželku, nazván jest jménem jejich. ⁶⁴ Ti vyhledávali jeden každý zapsání o sobě, chtěje prokázati rod svůj, ale nenašlo se. A protož zbaveni jsou kněžství. ⁶⁵ A zapověděl jim Tirsata, aby nejedli z věcí svatosvatých, dokudž by nestál kněz s urim a tumim. ⁶⁶ Všeho toho shromáždění pospolu čtyřiceti a dva tisíce, tři sta a šedesát, ⁶⁷ Kromě služebníků jejich a děvek jejich, jichž bylo sedm tisíc, tři sta třiceti sedm. A mezi nimi bylo zpěváků a zpěvakyní dvě stě čtyřiceti pět. ⁶⁸ Koní jejich sedm set třiceti šest, mezků jejich dvě stě čtyřiceti pět, ⁶⁹ Velbloudů čtyři sta třiceti pět, oslů šest tisíc, sedm set a dvaceti. ⁷⁰ Tehdy někteří z knížat čeledí otcovských dávali ku potřebám. Tirsata dal na poklad tisíc drachem zlata, bání padesát, sukní kněžských pět set a třiceti. ⁷¹ Knížata také čeledí otcovských dali na poklad ku potřebám dvaceti tisíc drachem zlata, a stříbra liber dva tisíce a dvě stě. ⁷² Což pak dali jiní z lidu, bylo zlata dvacet tisíc drachem, a stříbra dva tisíce liber, a sukní kněžských šedesát sedm. ⁷³ A tak osadili se kněží a Levítové, a vrátní i zpěváci, lid a Netinejští, i

všecken Izrael v městech svých. I nastal měsíc sedmý, a synové Izraelští byli v městech svých.

8

¹ I shromáždil se všecken lid jednomyslně do ulice, kteráž jest proti bráně vodné, a řekli Ezdrášovi učiteli, aby přinesl knihu zákona Mojžíšova, kterýž vydal Hospodin lidu Izraelskému. ² Tedy přinesl Ezdráš kněz zákon před to shromáždění mužů i žen i všech, kteříž by rozumně poslouchati mohli, prvního dne měsíce sedmého. ³ I četl v něm na té ulici, kteráž jest proti bráně vodné, od jitra až do poledne, při přítomnosti mužů i žen, i kteřížkoli rozuměti mohli. A uši všeho lidu obráceny byly k knize zákona. ⁴ Stál pak Ezdráš učitel na kazatelnici dřevěné, kterouž byli udělali k té věci, a stál podlé něho Mattitiáš, Sema, Anaiáš, Uriáš, Helkiáš a Maaseiáš, po pravé ruce jeho, po levé pak Pedaiáš, Misael, Malkiáš, Chasum, Chasbaddana, Zachariáš a Mesullam. ⁵ Otevřel tedy Ezdráš knihu před očima všeho lidu, (nebo výše stál než všecken lid). Kterouž jakž otevřel, povstal všecken lid. ⁶ I dobrořečil Ezdráš Hospodinu Bohu velikému, a všecken lid odpovídal: Amen, amen, pozdvihující rukou svých, a skloňující hlavy, poklonu učinili Hospodinu tváří k zemi. ⁷ Tak i Jesua, Báni, Serebiáš, Jamin, Akkub, Sabetai, Hodiáš, Maaseiáš, Kelita, Azariáš, Jozabad, Chanan, Pelaiáš, a Levítové vyučovali lid zákonu. Lid pak byl na místě svém. ⁸ Nebo čtli v té knize v zákoně Božím srozumitelně, a vykládající

mysl, vysvětlovali to, což čtli. ⁹ Potom řekl Nehemiáš, jinak Tirsata, a Ezdráš kněz, učitel, a Levítové, kteříž lid vyučovali, všemu lidu: Den tento posvěcený jest Hospodinu Bohu vašemu, nekvěltež, ani plačte. (Nebo plakal všecken lid, když slyšeli slova zákona.) ¹⁰ Ale jděte, řekl jim, a jezte tučné věci, a píte sladké, sdílejíce se s těmi, kteříž nemají nic připraveno. Den zajisté tento svatý jest Pánu našemu, protože nermuttež se, nýbrž radost Hospodinova budiž síla vaše. ¹¹ A když tak Levítové pospokojili všeho lidu, mluvíce: Mlčte, nebo den svatý jest, a nermutte se, ¹² Odšel všecken lid, aby jedli a pili, a aby se sdíleli. I veselili se velmi, proto že srozuměli slovům těm, kteráž jim v známost uvedli. ¹³ Potom nazejtří sešla se knížata čeledí otcovských ze všeho lidu, kněží i Levítové k Ezdrášovi učiteli, aby vyrozuměli slovům zákona. ¹⁴ Našli pak napsáno v zákoně, že přikázal Hospodin skrze Mojžíše, aby bydlili synové Izraelští v stáncích na slavnost měsíce sedmého, ¹⁵ A aby dali prohlásiti a provolati po všech městech svých i v Jeruzalémě, řkouce: Vyjděte na hory, a přineste ratolestí olivových a ratolestí dříví borovéhoho, a ratolestí myrtových, i ratolestí palmových, a ratolestí dříví hustého, abyste nadělali stáneků, tak jakž psáno jest. ¹⁶ Protož vyšed lid, přinesli a nadělali sobě stáneků, jeden každý na střeše své, i v síních svých, i v síních domu Božího, i v ulici brány vodné, i v ulici brány Efraim. ¹⁷ A tak nadělali stáneků všecko shromáždění těch, jenž se vrátili

z zajetí, a bydlili v nich, (ačkoli nečinili tak synové Izraelští ode dnů Jozue syna Nun, až do dne toho). I byla radost velmi veliká. ¹⁸ Ětl pak v knize zákona Božího na každý den, od prvního dne až do posledního, a drželi slavnost za sedm dní. Osmého pak dne byl svátek podlé obyčeje.

9

¹ Potom dvadcatého čtvrtého dne téhož měsíce shromáždili se synové Izraelští, a postíce se v žíních, posypali se prstí, ² (Oddělilo se pak bylo símě Izraelské ode všech cizozemců), a stojíce, vyznávali hříchy své i nepravosti otců svých. ³ I stáli na místech svých, a čtli v knize zákona Hospodina Boha svého čtyřikrát za den, a čtyřikrát vyznávali a klaněli se Hospodinu Bohu svému. ⁴ Za tím vystoupivše na výstupek Levítský Jesua a Báni, Kadmiel, Sebaniáš, Bunni, Serebiáš, Báni a Chenani, volali hlasem velikým k Hospodinu Bohu svému. ⁵ A řekli Levítové ti, Jesua, Kadmiel, Báni, Chasabniáš, Serebiáš, Hodiáš, Sebaniáš a Petachiáš: Vstaňte, dobrořečte Hospodinu Bohu svému, od věků až na věky, a ať dobrořečí slavnému jménu jeho, a vyššímu nad každé dobrořečení i chválu. ⁶ Ty jsi, Hospodine, sám ten jediný, ty jsi učinil nebesa, nebesa nebes i všecko vojsko jejich, zemi i všecko, což jest na ní, moře i všecko, což jest v nich, obživuješ také všecko, ano i vojska nebeská před tebou se sklánějí. ⁷ Ty jsi, Hospodine, Bůh ten, kterýž jsi vyvolil Abrama, a vyvedl jej z Ur Kaldejských, a dal jsi jemu

jméno Abraham. ⁸ A našel jsi srdce jeho věrné před sebou, a učinil jsi s ním smlouvu, že dáš zemi Kananejského, Hetejského, Amorejského, Ferezejského, Jebuzejského a Gergezejského, že dáš ji semeni jeho, a naplnils slova svá, nebo spravedlivý jsi ty. ⁹ Popatřil jsi zajisté na trápení otců našich v Egyptě, a křik jejich vyslyšel jsi při moři Rudém. ¹⁰ A ukazovals znamení a zázraky na Faraonovi i na všech služebnících jeho, i na všem lidu země jeho; nebo věděl jsi, že jsou pýchu provodili nad nimi. Ěimž jsi dobyl sobě jména, jakž se to podnes vidí. ¹¹ Nadto i moře jsi před nimi rozdělil, tak že přešli prostředkem moře po suše, a ty, jenž je stihali, uvrhl jsi do hlubin, jako kámen do vody veliké. ¹² A sloupem oblakovým vodils je ve dne, a sloupem ohnivým v noci, osvěcuje jim cestu, kudy by jíti měli. ¹³ Potom jsi sstoupil na horu Sinai, a mluvil jsi s nimi s nebe, a vydal jsi jim soudy přímé a zákony pravé, ustanovení a přikázání dobrá. ¹⁴ Též i sobotu svou svatou známou jsi jim učinil, a přikázání, ustanovení i zákon vydals jim skrze Mojžíše, služebníka svého. ¹⁵ Také i chléb s nebe dal jsi jim v hladu jejich, a vodu z skály vyvedl jsi jim v žízni jejich, a rozkázal jsi jim, aby šli a dědičně vládli zemí, kterouž jsi zdvihna ruku svou, přísáhl dáti jim. ¹⁶ Oni pak a otcové naši pyšně sobě počínali, a zatvrdivše šíji svou, neposlouchali přikázání tvých. ¹⁷ Nýbrž hned nechtěli slyšeti, aniž se rozpomenuli na divné činy tvé, kteréž jsi působil při nich, a zatvrdivše šíji svou, ustavovali sobě vůdce, chtěce se

navrátiti k porobení svému z zarputilosti své. Ty však, Bože, snadný k odpuštění, milostivý a lítostivý, dlouho shovívající a hojný v milosrdenství, neopustils jich. ¹⁸ Ano i tehdáž, když sobě udělali tele slité a řekli: Tito jsou bohové tvoji, kteříž tě vyvedli z Egypta, a dopustili se velikého rouhání. ¹⁹ Ty však pro svá mnohá slitování neopustil jsi jich na poušti. Sloup oblakový neodcházel od nich ve dne, veda je po cestě, ani sloup ohnivý v noci, osvěcuje je a cestu, po níž jíti měli. ²⁰ Nadto Ducha svého dobrého dal jsi k vyučování jich, manny své také neodjals od úst jejich, a vodu dal jsi jim v žízni jejich. ²¹ A tak za čtyřiceti let krmil jsi je na poušti. V ničemž nedostatku neměli, oděv jejich nezvetšel, a nohy jejich se neodhnetly. ²² Potom dal jsi jim království a národy, kteréž jsi rozehnal do koutů, tak že dědičně obdrželi zemi Seonovu, a zemi krále Ezebon, i zemi Oga krále Bázan. ²³ Syny pak jejich rozmnožil jsi jako hvězdy nebeské, a uvedl jsi je do země, o kteréž jsi byl řekl otcům jejich, že do ní vejdou, aby jí vládli. ²⁴ Nebo všedše synové, dědičně obdrželi zemi tu, když jsi snížil před nimi obyvatele té země Kananejské, a dals je v ruku jejich, i krále jejich, i národy té země, aby s nimi nakládali podlé vůle své. ²⁵ A tak vzali města hrazená i pole úrodná, a dědičně ujali domy plné všeho dobrého, studnice vykopené, vinice a olivoví, i stromoví ovoce nesoucí velmi mnohé. I jedli, a nasycení jsouce, vytyli, a v dobrodiní tvém hojném rozkoší oplývali. ²⁶ Když pak

popouzejíce tě, zprotivili se tobě, zavrhnše zákon tvůj za hřbet svůj, a proroky tvé z mordovali, kteříž jim osvědčovali, aby je obrátili k tobě, a dopouštěli se velikého rouhání, ²⁷ Dával jsi je v ruku nepřátel jejich, kteříž je ssužovali. A když v čas ssoužení svého volali k tobě, tys je s nebe vyslychal, a podlé mnohých slitování svých dával jsi jim vysvoboditele, kteříž je vysvobodili z ruky nepřátel jejich. ²⁸ Mezitím, jakž jen oddechnutí měli, zase znovu činili zlé před tebou, a protož pouštěl jsi je v ruku nepřátel jejich, aby panovali nad nimi. Když se pak opět obrátili, a křičeli k tobě, tys je s nebe vyslychal a vysvobodil podlé slitování svých po mnohé časy. ²⁹ A napomínals jich, abys je obrátil k zákonu svému, ale oni pyšně sobě počínali, a neposlouchali přikázání tvých, a proti soudům tvým hřešili, v nichžto, činil-li by je člověk, byl by živ. Nýbrž plece svého uchylujíce, šji svou zatvrzovali, a neposlouchali. ³⁰ A však shovíval jsi jim po mnohá léta, osvědčuje jim duchem svým skrze proroky své, a když neposlouchali, dal jsi je v ruku národům zemí. ³¹ Ale pro slitování svá mnohá nedals jim do konce zahynouti, aniž jsi jich opustil, proto že jsi Bůh milostivý a lítostivý. ³² Nyní tedy, ó Bože náš, silný, veliký, mocný a hrozný, kterýž ostríháš smlouvy a milosrdenství, nechť to není u tebe za málo, že ty všecky těžkosti na nás přišly, na krále naše, knížata naše, kněží naše, proroky naše i na otce naše, a na všecken lid tvůj, hned ode dnů králů Assyrských, až do tohoto dne,

³³ Ačkoli ty jsi spravedlivý ve všech těch věcech, kteréž přišly na nás. Nebo jsi spravedlivě to učinil, ale my jsme bezbožně činili. ³⁴ I králové naši, knížata naše, kněží naši i otcové naši neplnili zákona tvého, aniž šetřili přikázání tvých a svědectví tvých, jimiž se jim osvědčoval. ³⁵ Nebo oni v království svém a v dobrodiní tvém hojném, kteréž jsi jim ukazoval, a v zemi široké a úrodné, kterouž jsi jim dal, nesloužili tobě, aniž se odvrátili od činů svých zlých. ³⁶ Aj, my jsme dnes manové, a to v zemi, kterouž jsi dal otcům našim, aby jedli ovoce její a dobré věci její, aj, jsme v ní manové. ³⁷ Jižt úrody své vydává v hojnosti králům, kteréž jsi postavil nad námi pro hříchy naše, a oniť i nad těly našimi se potřásají, i nad hovady našimi podle vůle své, tak že jsme u veliké úzkosti. ³⁸ Se vším však tím činíme smlouvu nepohnutelnou, i zapisujeme, kteréž potvrzují knížata naše, Levítové naši, i kněží naši.

10

¹ Kteříž pak potvrzovali, byli tito: Nehemiáš Tirsata, syn Chachaliášův, a Sedechiáš, ² Saraiáš, Azariáš, Jeremiáš, ³ Paschur, Amariáš, Malkiáš, ⁴ Chattus, Sebaniáš, Malluch, ⁵ Charim, Meremot, Abdiáš, ⁶ Daniel, Ginneton, Báruch, ⁷ Mesullam, Abiáš, Miamin, ⁸ Maaseiáš, Bilkai, Semaiáš. To kněží. ⁹ Levítové pak: Jesua syn Azaniášův, Binnui z synů Chenadad, Kadmiel. ¹⁰ Bratří pak jejich: Sebaniáš, Hodiáš, Kelita, Pelaiáš, Chanan, ¹¹ Mícha, Rechob, Chasabiáš, ¹² Zakur, Serebiáš, Sebaniáš, ¹³ Hodiáš, Báni, Beninu. ¹⁴ Přední

z lidu: Paros, Pachat Moáb, Elam, Zattu, Báni,
¹⁵ Bunni, Azgad, Bebai, ¹⁶ Adoniáš, Bigvai, Adin,
¹⁷ Ater, Ezechiáš, Azur, ¹⁸ Hodiáš, Chasum,
Bezai, ¹⁹ Charif, Anatot, Nebai, ²⁰ Magpias,
Mesullam, Chezir, ²¹ Mesezabel, Sádoch, Jaddua,
²² Pelatiáš, Chanan, Anaiáš, ²³ Ozeáš, Chananiáš,
Chasub, ²⁴ Loches, Pilcha, Sobek, ²⁵ Rechum,
Chasabna, Maaseiáš, ²⁶ Achiáš, Chanan, Anan,
²⁷ Malluch, Charim, Baana. ²⁸ Tak i jiní z
lidu, kněží, Levítů, vrátných, zpěváků, Netine-
jských i všickni, kteříž se oddělili od národů
zemí k zákonu Božímu, ženy jejich, synové
jejich i dcery jejich, každý umělý a rozumný,
²⁹ Chopivše se téhož s bratřími svými a těmi,
kteříž byli přednější, přistupovali, prokletím a
přisahou se zavazující: Že budeme choditi v
zákoně Božím, kterýž vydán jest skrze Mojžíše
služebníka Božího, a ostríhati i plniti všecka
příkázání Hospodina Pána našeho, i soudy jeho,
i ustanovení jeho; ³⁰ Také že nebudeme dávatí
dcer svých národům zemí, ani dcer jejich bráti
synům svým, ³¹ Ani od cizozemců, kteříž by nám
přinášeli jaké koupě a jakékoli potravu v den
sobotní na prodej, přijímati v sobotu aneb v
sváteční den, a že necháme rolí sedmého léta,
i všelikého dobývání dluhu. ³² I to nařídili
jsme mezi sebou, abychom dávali třetí díl lotu
na každý rok k službě domu Boha našeho,
³³ Na chleby zpořádání, i obět ustavičnou, i
na zápal ustavičný k sobotám, novměsícům a
slavnostem, i na věci svaté, i oběti za hříchy
k očištění Izraele, i na všecko přísluhování

domu Boha našeho. ³⁴ Metali jsme i losy s strany kněží, Levítů i lidu, příčinou dříví nošení, aby ho dodávali do domu Boha našeho, čeledem otců našich časy vyměřenými, rok po roku, aby hořelo na oltáři Hospodina Boha našeho, jakž psáno jest v zákoně. ³⁵ Také, že chceme přinášeti prvotiny země své, i prvotiny všelikého ovoce každého stromu, rok po roku do domu Hospodinova. ³⁶ K tomu i prvorozené syny své, i hovádka svá, (jakož psáno jest v zákoně), i prvorozené z skotů i bravů svých, že přinášeti budeme do domu Boha svého, kněžím přísluhujícím v domě Boha našeho. ³⁷ A prvotiny těsta svého i obětí svých, i ovoce všelijakého stromu, mstu i oleje nového, aby přinášeli kněžím do pokojů domu Boha našeho, a desátky země naší Levítům. A Levítové desátky ty vybíráti budou po všech městech, v nichž pracovati budeme. ³⁸ Bude pak při tom kněz, syn Aronův, s Levíty, když Levítové ty desátky vyberou, a Levítové sami vnesou desátek z desátků do domu Boha našeho, do pokojů v domě skladu. ³⁹ Nebo do těch pokojů donášeti budou synové Izraelští i synové Lévi oběti obilé, mstu a oleje nového, (kdež jsou nádoby svatyně), i kněží přísluhující, vrátní i zpěváci, abychom neopouštěli domu Boha svého.

11

¹ I přebývala knížata lidu v Jeruzalémě. Jiný pak lid metali losy, aby vzali desátého člověka

k bydlení v Jeruzalémě městě svatém, ale devět dílů v jiných městech, ² Ačkoli dobrořečil lid všechněm mužům těm, kteříž se sami dobrovolně podali k bydlení v Jeruzalémě. ³ A tito jsou přednější té krajiny, kteříž se osadili v Jeruzalémě. (V jiných pak městech Judských bydlili jeden každý v vládařství svém, po městech svých, lid Izraelský, kněží a Levítové, i Netinejští, též i synové služebníků Šalomounových.) ⁴ A tak v Jeruzalémě bydlili někteří z synů Judových i z synů Beniaminových. Z Judových: Ataiáš syn Uziáše, syna Zachariášova, syna Amariášova, syna Sefatiášova, syna Mahalaleelova z synů Fáresových. ⁵ Též Maaseiáš syn Bárucha, syna Kolchozy, syna Chazaiášova, syna Adaiášova, syna Joiaribova, syna Zachariášova, syna Silonského. ⁶ Všech synů Fáresových, bydlících v Jeruzalémě, čtyři sta šedesáte osm, mužů udatných. ⁷ Synové Beniaminovi tito: Sallu syn Mesullama, syna Joedova, syna Pedaiášova, syna Kolaiášova, syna Maaseiášova, syna Itielova, syna Izaiášova. ⁸ A po něm Gabai, Sallai. Všech devět set dvadcti osm. ⁹ Joel pak syn Zichri byl jim představen, a Juda syn Senua nad městem druhý po něm. ¹⁰ Z kněží: Jedaiáš syn Joiaribův a Jachin. ¹¹ Saraiáš syn Helkiáše, syna Mesullamova, syna Sadochova, syna Meraiotova, syna Achitobova, přední v domě Božím. ¹² Bratří pak jejich, přísluhujících v tom domě, osm set dvadcti dva. A Adaiáš syn Jerochama, syna Pelaliášova, syna Amzi, syna Zachariášova, syna

Paschurova, syna Malkiášova, ¹³ A bratří jeho, knížat čeledi otcovských, dvě stě čtyřiceti dva. A Amassai syn Azarele, syna Achzai, syna Mesillemotova, syna Immerova. ¹⁴ Bratří pak jejich, mužů udatných, sto dvadceť osm, jimž představen byl Zabdiel syn Gedolimův. ¹⁵ Z Levítů tito: Semaiáš syn Chasuby, syna Azrikamova, syna Chasabiášova, syna Bunni. ¹⁶ A Sabbetai s Jozabadem byli nad dílem při domě Božím vně, z předních Levítů. ¹⁷ A Mataniáš syn Míchy, syna Zabdi, syna Azafova, přední, začínal chvály a modlitbu. A Bakbukiáš druhý z bratří jeho, a Abda syn Sammua, syna Galalova, syna Jedutunova. ¹⁸ Všech Levítů v městě svatém dvě stě osmdesát a čtyři. ¹⁹ Z vrátných: Akkub, Talmon a bratří jejich, strážní u bran, sto sedmdesát a dva. ²⁰ Ostatek pak lidu Izraelského, kněží a Levítů, bydlili ve všech městech Judských, jeden každý v dědictví svém. ²¹ Ale Netinejští bydlili v Ofel, Zicha pak a Gispa byli představeni Netinejským. ²² Představený pak Levítům v Jeruzalémě byl Uzi syn Báni, syna Chasabiášova, syna Mataniášova, syna Míchova z synů Azafových, jenž byli zpěváci při službě domu Božího. ²³ Nebo poručení královské bylo o nich, a stálé odměření pro zpěváky na každý den. ²⁴ A Petachiáš syn Mesezabelův, z synů Záry syna Judova, místo královské držící v každém jednání k lidu. ²⁵ Ve všech pak s poli jejich, z synů Judových bydlili v Kariatarbe a v vesnicích jeho, v Dibon a vesnicích jeho, v Jekabsael i ve všech jeho, ²⁶ A v Jesua, v Molada, v Betfelet, ²⁷ A

v Azarsual, v Bersabé i v vesnicích jeho. ²⁸ A v Sicelechu, v Mechona, i v vesnicích jeho, ²⁹ V Enremmon, v Zaraha, v Jarmut, ³⁰ V Zanoé, v Adulam i ve všech jeho, v Lachis s poli jeho, v Azeka a vesnicích jeho. A tak bydlili od Bersabé až do Gehinnom. ³¹ Synové pak Beniaminovi z Gabaa v Michmas, v Aia, v Bethel i v vesnicích jeho, ³² V Anatot, v Nobe, v Anania, ³³ V Azor, v Ráma, v Gittaim, ³⁴ V Chadid, v Seboim, v Neballat, ³⁵ V Lod, v Ono a v údolí řemeslníků. ³⁶ Z Levítů pak někteří bydlili v dílích Judských a Beniaminských.

12

¹ Tito pak jsou kněží a Levítové, kteříž se byli navrátili s Zorobábelem synem Salatielovým, a s Jesua: Saraiáš, Jeremiáš, Ezdráš, ² Amariáš, Malluch, Chattus, ³ Sechaniáš, Rechum, Mere-mot, ⁴ Iddo, Ginnetoi, Abiáš, ⁵ Miamin, Maadiáš, Bilga, ⁶ Semaiáš, Joiarib, Jedaiáš, ⁷ Sallu, Amok, Helkiáš, Jedaiáš. Ti byli přednější z kněží a bratří svých za času Jesua. ⁸ Levítové pak: Jesua, Binnui, Kadmiel, Serebiáš, Juda; Mattaniáš, postavený nad zpěvy chvalitebnými s bratřími svými. ⁹ A Bakbukiáš a Unni, bratří jejich, byli naproti nim v pořádcích svých. ¹⁰ Jesua pak zplodil Joiakima, a Joiakim zplodil Eliasiba, Eliasib pak zplodil Joiadu. ¹¹ A Joiada zplodil Jonatana, Jonatan pak zplodil Jaddua. ¹² Za času pak Joiakima byli přední kněží z čeledí otcovských: Z Saraiášovy

Meraiáš, z Jeremiášovy Chananiáš, ¹³ Z Ezdrášovy Mesullam, z Amariášovy Jochanan, ¹⁴ Z Melichovy Jonatan, z Sebaniášovy Jozef, ¹⁵ Z Charimovy Adna, z Meraiotovy Chelkai, ¹⁶ Z Iddovy Zachariáš, z Ginnetonovy Mesullam, ¹⁷ Z Abiášovy Zichri, z Miniaminovy a z Moadiášovy Piltai, ¹⁸ Z Bilgovy Sammua, z Semaiášovy Jonatan, ¹⁹ Z Joiaribovy Mattenai, z Jedaiášovy Uzi, ²⁰ Z Sallaiovy Kallai, z Amokovy Heber, ²¹ Z Helkiášovy Chasabiáš, z Jedaiášovy Natanael. ²² Levítové pak přednější z čeledí otcovských za dnů Eliasiba, Joiady, Jochanana a Jaddua, zapsáni jsou až do kralování Daria Perského. ²³ Synové, pravím, Lévi, přední v čeledech otcovských, zapsáni jsou v knize Paralipomenon, až do času Jochanana syna Eliasibova. ²⁴ Potom přední Levítové: Chasabiáš, Serebiáš, a Jesua syn Kadmielův, a bratří jejich naproti nim k chválení a oslavování Boha, podle nařízení Davida muže Božího, třída proti třídě. ²⁵ Mataniáš, Bakbukiáš, Abdiáš, Mesullam, Talmon, Akkub, držící stráž vrátných při domu pokladů u bran. ²⁶ Ti byli za času Joiakima, syna Jesua, syna Jozadakova, a za času Nehemiáše vůdce, a Ezdráše kněze a učitele. ²⁷ Ku posvěcování pak zdí Jeruzalémských shlédávali Levíty ze všech míst jejich, aby je přivedli do Jeruzaléma, aby vykonali posvěcení a veselí, a to s oslavováním a zpěvy, cymbály, loutnami a harfami. ²⁸ Protož shromážděni jsou synové zpěváků, i z rovin okolo Jeruzaléma, i ze vsí Netofatských, ²⁹ Též z domu Galgal, a z polí Gaba

i Azmavet; nebo vsi stavěli sobě zpěváci okolo Jeruzaléma. ³⁰ A očistivše se kněží a Levítové, očistili také lid, brány i zed. ³¹ Za tím rozkázal jsem vstoupiti knížatům Judským na zed, a postavil jsem dva houfy veliké oslavujících, z nichž jedni šli na pravo, od horní strany zdi k bráně hnojné. ³² A za těmi šel Hosaiáš a polovice knížat Judských, ³³ Též Azariáš, Ezdráš, a Mesul-lam, ³⁴ Juda, Benjamin, Semaiáš a Jeremiáš. ³⁵ Potom za syny kněžskými s trubami Zachariáš syn Jonatana, syna Semaiášova, syna Mat-taniášova, syna Michaiášova, syna Zakurova, syna Azafova. ³⁶ A bratří jeho: Semaiáš, Azarel, Milalai, Gilalai, Maai, Natanael a Juda, Chanani s nástroji hudebnými Davida muže Božího, Ez-dráš pak učitel před nimi. ³⁷ Potom k bráně u studnice, kteráž naproti nim byla, vstupovali po stupních města Davidova, kudy se chodí na zed, a ode zdi při domě Davidově, až k bráně vodné k východu. ³⁸ Houf pak druhý oslavujících bral se naproti oněmno, a já za nimi, a polovice lidu po zdi od věže Tannurim až ke zdi široké, ³⁹ A od brány Efraim k bráně staré, a k bráně rybné, a věži Chananeel, a věži Mea, až k bráně bravné. I zastavili se v bráně strážě. ⁴⁰ Potom zastavili se oba houfové oslavujících v domě Božím, i já, a polovice knížat se mnou. ⁴¹ Ano i kněží: Eli-akim, Maaseiáš, Miniamin, Michaiáš, Elioenai, Zachariáš, Chananiáš, s trubami, ⁴² A Maaseiáš, Semaiáš, Eleazar, Uzi, Jochanan, Malkiáš, Elam a Ezer. Zpěváci pak zvučně zpívali s Izrachiášem představeným svým. ⁴³ Obětovali také v ten den

oběti veliké, a veselili se; nebo Bůh obveselil je veselím velikým. Ano i ženy a děti veselily se, tak že bylo slyšáno veselí Jeruzaléma opodál. ⁴⁴ Mezi tím zřízení jsou v ten den muži nad komorami k pokladům a k obětem, i k prvotinám a k desátkům, aby shromažďovali do nich s polí městských díly, zákonem vyměřené kněžím a Levítům; nebo veselil se Juda z kněží a Levítů přistojících, ⁴⁵ Kteríž držeti měli stráž Boha svého, a stráž očišťování, a zpěváků i vrátných, podlé nařízení Davidova a Šalomouna syna jeho. ⁴⁶ Nebo za času Davidova a Azafova od starodávna přední zpěváci k zpívání, chválení a oslavování Boha stáli před ním. ⁴⁷ Pročež všecken Izrael za dnů Zorobábele a za času Nehemiáše dávali díly pro zpěváky a vrátné, na každý den stálé odměření, a odvodili je Levítům, Levítové pak dávali synům Aronovým.

13

¹ V ten den čteno jest v knize Mojžíšově, tak že lid slyšeti mohl. I nalezeno v ní napsáno, že nemá vjíti Ammonitský a Moábský do shromáždění Božího až na věky, ² Proto že nevyšli proti synům Izraelským s chlebem a s vodou, ale najali ze mzdy proti nim Baláma, aby jim zlořečil, ačkoli obrátil Bůh náš to zlořečení v požehnání. ³ Stalo se pak, když slyšeli zákon, že odmísili všechny přimíšené od Izraele. ⁴ Ale před tím Eliasib kněz, správce komory domu Boha našeho, sprjíznil se s Tobiášem. ⁵ Kterémuž udělal pokoj veliký, kdež prvé skládali dary,

kadidlo a nádoby, a desátky z obilé, mstu a oleje nového, nařízené Levítům a zpěvákům i vrátným, též i obět kněžím. ⁶ Ale když se to vše dalo, nebyl jsem v Jeruzalémě. Nebo léta třidcátého druhého Artaxerxa krále Babylonského přišel jsem k králi, a po přeběhnutí let, vyžádán jsem na králi. ⁷ Když jsem pak přišel do Jeruzaléma, srozuměl jsem tomu zlému, co učinil Eliasib pro Tobiáše, udělav mu pokoj v síních domu Božího. ⁸ Což mi se velmi nelíbilo. Protož vyházal jsem všechno nádobí domu Tobiášova ven z toho pokoje. ⁹ A rozkázal jsem očistiti ty pokoje. I vnesl jsem tam zase nádoby domu Božího, dary a kadidlo. ¹⁰ Potom dověděl se, že dílové Levítům nebyli dáváni, a že rozběhli se jeden každý na svou roli, Levítové i zpěváci vedoucí práci, ¹¹ Protož domlouval jsem se na starší, řka: Proč jest opuštěn dům Boží? A shromáždív je, postavil jsem je na místě jejich. ¹² A všechnen Juda přinášeli desátky obilé, mstu a oleje nového do skladů. ¹³ A ustanovil jsem úředníky nad sklady: Selemiáše kněze, a Sádocha učitele, a Pedaiáše z Levítů, přidav k nim Chanana syna Zakurova, syna Mattaniášova; nebo za věrné jmíni byli. A ti měli rozdělovati bratřím svým. ¹⁴ Budiž pamětliv na mne, Bože můj, pro to, a nevyhlazuj dobrodiní mých, kteráž jsem prokázal k domu Boha svého i k službám jeho. ¹⁵ V těch dnech viděl jsem v Judstvu, ani tlačí presem v sobotu, a přinášejí snopy, kteréž nakládali na osly, též víno, hrozny, fíky i všeliká břemena, a snášejí

v den sobotní do Jeruzaléma. I domlouval jsem jim v ten den, když prodávali potravu. ¹⁶ Tyrští také, kteříž bydlili v něm, nosili ryby i všelijaké koupě, a prodávali v sobotu synům Juda, a to v Jeruzalémě. ¹⁷ Protož jsem domlouval starším Judským, a řekl jsem jim: Jaká jest to nepravost, kterouž činíte, poškrňující dne sobotního? ¹⁸ Zdaliž jsou tak nečinili otcové vaši? Pročež Bůh náš přivedl na nás všechno toto zlé, i na toto město, a vy přidáváte hněvivosti na Izraele, poškrňující soboty. ¹⁹ Když tedy byly v stínu brány Jeruzalémské před sobotou, rozkázal jsem zavřítí brány, a rozkázal jsem, aby jich neotvírali až po sobotě. K tomu i z služebníků svých některé postavil jsem v bráně, aby náklad nebyl vezen do města v sobotu. ²⁰ Protož zůstali kupci a prodavači všelijakých věcí prodajných vně před Jeruzalémem, jednou i podruhé. ²¹ I osvědčil jsem se jim, řka jim: Proč zůstáváte přes noc naproti zdi? Učiníte-li to více, vztáhnu ruku na vás. Od té chvíle nepřicházeli v sobotu. ²² Rozkázal jsem pak Levítům, aby se očistili, a přijdouce, ostříhali bran, a světili den sobotní. Také i v tom pamatuj na mne, Bože můj, a buď mi milostiv podlé množství milosrdenství svého. ²³ V těch dnech spatřil jsem také Židy, kteříž byli pojali ženy Azotské, Ammonitské a Moábské, ²⁴ An synové jejich mluvili od polu Azotsky, a neuměli mluvit Židovsky, ale podlé jazyku každého toho lidu. ²⁵ Protož domlouval jsem jim, a zlořčil jsem jim, a některé z nich bil jsem a rval,

přísahou je zavazuje skrze Boha, řka: Budete-li dávatí dcery své synům jejich, aneb bráti dcery jejich synům svým neb sobě, zlořečení budete.

²⁶ Zdaliž tím nezhřešil Šalomoun král Izraelský? Ješto ve mnohých národech nebylo krále jemu podobného, kterýž byl milý Bohu svému, tak že ustanovil jej Bůh králem nade vším Izraelem, však i toho k hříchu přivedly ženy cizozemky.

²⁷ A vám zdali povolíme, abyste se dopouštěli všeho toho zlého velikého, a přestupovali proti Bohu svému, pojímajíce ženy cizozemky? ²⁸ Z

synů pak Joiady syna Eliasiba, kněze nejvyššího, jeden byl zeť Sanballata Choronského, kteréhož jsem zahnal od sebe. ²⁹ Budiž pamětliv na to,

Bože můj, proti těm, kteříž poškvřňují kněžství, a smlouvy kněžské i Levítské. ³⁰ Protož jsem je

vyčistil od všelikého cizozemce, a ustanovil jsem zase třídy kněžím a Levítům, jednomu každému v práci jeho, ³¹ I nošení dříví k obětem časy

uloženými, též i prvotin. Budiž pamětliv na mne, Bože můj, k mému dobrému.

Bible Kralická 1613
The Holy Bible in the Czech language from the last
Kralická edition of 1613.

Public Domain

Language: český (Czech)

Translation by: Jan Blahoslav et al

Bible Kralická: Bible svatá aneb všechna písmena Starého i Nového zákona podle posledního vydání Kralického z roku 1613. První český překlad z originálních jazyků kladoucí důraz na liturgické užití a vroucí zbožnost. NZ přeložil Jan Blahoslav 1564. Pro překlad SZ byla vytvořena zvláštní rada nejvzdělanějších odborníků, vzdělaných na předních evropských evangelických universitách, které tehdy Jednota bratrská měla. Jejich překlad vyšel v pěti dílech v letech 1579-1593 (6. díl byl Blahoslavův překlad NZ). V r. 1613 vyšlo souhrnné vydání v jednom. Bratři vytvořili mistrné dílo, vrchol překladatelského úsilí slovanských národů. Bible Kralická měla navíc nemalý podíl na zachování českého jazyka v době pobělohorské a po staletí též tvořila most mezi Čechy a Slováky.

This PUBLIC DOMAIN (not copyrighted) Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org.

2020-04-11

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 30 Nov 2021

d45ad03c-27cb-54be-b262-104c0dae0900